

נָא מַיִם פְּתַח מֶלֶךְ
כְּלֵינְגְּוֹן וְפְּסִילְהָ סָסְקָבְּ[ג']
סָמְגָן עַצְמָן אֲזָר פְּטוּשָׁן חַמִּין
סָרִי כְּתַבְּ[ח']
נְבָב בְּ מַיִם אֲזָמָג סָס
עַטְוּשָׁן קוּמִי סָרִי גַּבְּ[כ']
סָפְּרִי
נְגָב מַיִם סָס גַּלְגָּלוֹן סָמְגָן
סָס פְּטוּשָׁן קוּמִי סָרִי גַּי
סָרִי [ד']
נְדָד מַיִם סָס קַלְיָוִן קוּמָעָן
סָס פְּמִי וְסָרִי גַּבְּגָן פְּמִי
נְהָה הַמַּיִם סָס סָלִי
סָמְגָן עַצְמָן פְּגָגָעָן
חוּמִי מַיִם פְּרַעַמְלָן גַּי
גַּבְּגָבָן מַיִם פְּרַעַמְלָן
סָלִי גַּי סָמְגָן עַצְמָן גַּי
פְּטוּשָׁן קוּמִי סָרִי קַמְלָן
עוֹטָשָׁן וְהַמַּיִם סָרִי קַמְלָן
ט'
בְּזָז פְּטוּשָׁן סָס
נְחָה חַמְלָן פְּתַח אַלְמָן
וְסָרִיבְּגָן סָמְגָן סָס
פְּטוּשָׁן עַס וְסָרִי קְלָפְּשָׁן
נְתָש טְבָעָן סָס סָמְגָן סָס
פְּטוּשָׁן וְהַמַּיִם סָרִי קַמְלָן
פְּמִי גַּו
סָרִי מַיִם סָס גַּלְיָוִן קוּמָעָן
סָס פְּמִי [ז']
סָא כְּמַיִם סָס פְּטַח גַּלְגָּלוֹן
סָמְגָן סָס פְּטוּשָׁן סָס
סָרִי מַיִם כְּמַיִם כְּכָבְּ[ח']
עַתְּ מַיִם דְּמִי חַמְלָלָן סָוִי דְּבָר
עַתְּ נְבָרְקָה מְשֻׁקָּלָן עַלְמָן דְּ[ב']
חַקְקִי הָאָזָמָל נְכַבְּדוֹ וְלִבְּבוֹן דְּמִי יְקָדְשָׁו
בְּרַלְלָן צָהָן צָהָן נְעַלְוָסָן וְלִבְּ[ב']
דְּלִמְלָר נְכַבְּיזָהוּ הָבָנָל דְּמִי צָוָל
וְסָעָלָי עַולְלָה מְשֻׁמָּן סָתָס דְּלִמְלָר
וְסָרִי דְּבָרָל צָהָן צָהָן נְעַלְוָסָן הָלָן סָוִי כְּמוֹ
דְּקָלָן נְפָרְוָתוֹ לְבָנִי לְנִימָר יְקָדְשָׁו
סָבָרָל לְדָמָיו וְסָרִי כְּיַהְמָר דְּמִי מְמָלָא
כְּעַי לְנִימָר סָיְהָן סָיְהָן קְנוּי לוֹ לְדָמָיו
הָלִי נְמִי כְּהָן סָרִי דְּמִי יְיָן סָכְבָּר נְמָכָל
וְיַיְן צָהָן נְמָכָל וְסָרִי קְהָמָל דְּמִי
מְמָלָא סָכְבָּר נְמָכָל נְלִי קְהָמָל וְגָס
מְמָלָא שְׁעוּמָד נְמָכָל נְלִי קְהָמָל:
בְּדִי לְיִפּוֹת בָּהוּ, פְּלִיטָס קְכוֹנוּמָס
סָיְהָן כָּל סָיְהָן סָלָן בְּנְחָלָמוֹת
סָלָס תְּמָלָא לוֹ יְיָן לְסָהָמִיָּה
חַצְיָה לְתַחְתָּיו מַעֲן סָיְהָן סָיְהָן יְוָרָצָן הַוּמָמִיס
לוֹ סָלָן נְחָמִין וְנְלָהָה סָלָן רְכָס נְוָמָל
סָיְהָן כָּל הַסְּפָדָד אַלְוָן דְּמָן סָדְנָן אַלְוָן
לוֹ נְסָפְקָד הָלָן הַפִּי הַמְּחַזְּקָן וְאַדְמָל
דְּכָלוֹן הַחֲרוּלָהוֹת לְיָנוֹ מְפָקָד הָלָן וְהַיָּם
וְלִכְסָוָמָה וְסָרִי סָוּרָךְ לְסָכְמִיעָנוֹ בְּיַן
דְּלִמְלָר תְּנוֹ וְהַקְּעָגָבָן דְּלִי קְנוֹ מַיִינָה סָל

פסקי ר' י"ד

האומר פרק שני גיטין

דמי חמרה לא קאמר
צולג צול גולו כלום
גדי דמי שול ועלו גדי עולו
ופlein וכמו מהן להס מקליין
הן נמי דמס גיטו להען

סנו על כמיipo למומונו
יעל פיו וקמעומו יוכס
טולמו (קמן דף עז): גיטו.
הנה מותנו אם עמד חזור אף גיטו אם עמד
חזר ומה גיטו עג' דלא פריש בון דאמר
בתבכו עג' דלא אמר לנו אף מותנו
יכין דאמר לנו עג' דלא קנו מיניה
מתיקף לה רבינו בא איז מה מותנה ישנה
לאחר מיתה אף גט ישנו לאחר מיתה
הכבי השתה בשלה מא מותנה איתה לאחר
מיתה אלא גט לאחר מיתה מי יאכיא אלא
רבינו בא היב קא קשיא ליה מותנת שכיב
ברע במקצת היא ומותנת שכ' במקצת
בעיא קניין מכלל דרב הונא סבר לא בעיא
קנין והא כי' לדבעיא קניין שאני הכא
למצואה מהמת מיתה הוא מכלל דר' בא
סביר מצואה מהמת מיתה בעיא קניין והא
קשייא ליה המרא לא קאמר דמי חמרה לא
קאמר מהמרא אמר ומידך מהמרא כדי
לייפות את מה: מותני^ט מי שהיה מושך
לבור ואמר כל השם עאת קולו יכתוב גט
לאשתו היר אליך כתבו ויתנו: גמ'^ט וליחס
שם שוד הוא א' יהודת בראשו לו דמות
אדם איןתו נמי אידמוני אידמו דחו ליה
בבואה אינתו נמי אית ליה בבואה דחו ליה
בבואה דבבואה ודילמא אינתו נמי אית
ערה היא תנא רבינו ישמעאל בישעת
הסכמה כוובין ונותני עג' פ' שאין מכורין:
מותני^ט הבריא שאמר כתבו גט לאשתו
יצ'ה לשחק בה מעשה בבריא אחד שאמר
בתבכו גט לאשתי וועלה לראש הגג ונפל
יממת אמר רשב' ג' אם מעצמו נפל היר וה
טט אם הרוח דחתו איננו גט: גמ'^ט מעשה
לסתור הסורי מיחסרא והיב כתני אם הוכיה
שפכו על החילתו היר זה גט ומעשה נמי
בריא שאמר כתבו גט לאשתי ועלה
לראש הגג ונפל ומת ואמר רשב' ג' אם
מעצמו נפל היר זה גט אם הרוח דחתו
אינו גט ההוא גברא דעל לבי כניתה
אשכח מקרי נוקא בריה דיתבי ויתיב איניש
אחרニア גביהו אמר لهו כי תרי מיניכו
מכהבו ניטה לדביתחו לפסוף שכיב מקרי נוקא
מי משׂוֹ אִנְשֵׁי בָּרָא שְׁלִיחָא בָּמְקוֹם אֲבָא אֶזְרָא
לא רב נחמן אמר לא משׂוֹ אִנְשֵׁי בָּרָא
שליחא במקום אבא ורב פפי אמר משׂוֹ
אנישי ברא שליחא במקום אבא אמר ריבא
מותני^ט אמר לשנים תנו גט לאשתי

ט' אמר ל'שנים בתבוי ותג'ר ע' ממס ל'רין נ' כומז' ע' על כמג שגט לה יכוין מאשי לדיש מושך צוין

הש"ס

**תוד"ה ולחוש בו לה
ומבירו. נזון ומכלו
מונן לי דכין דלע חי
בעיר נאך מא קדרין נ
מכליו וכי הן נומנין נ
להס שמיו מכלו:**

רשות

חומרה